

Σύναξη Του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Ταξιάρχη (2024)

8 Νοεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

8 Νοεμβρίου ...

Σύναξη Του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Ταξιάρχη ...

Η Ιερά Μονή Των Παμμεγίστων Ταξιαρχών βρίσκεται στην κωμόπολη

Μανταμάδος στη Μυτιλήνη ...

Ο Θεμέλιος Λίθος μπήκε τον 9ο Αιώνα μ.Χ. , πρόκειται για Βυζαντινό Μοναστήρι του οποίου η Λειτουργία διακόπηκε ,

κατά την κατάκτηση του Νησιού από τους Τούρκους το 1462 μ.Χ. ...

Τον 19ο Αιώνα μ.Χ. ζούσανε λιγοστοί Μοναχοί έχοντας Αφιερώσει την ζωή τους στη Νηστεία , στην Αδιάλειπτη Προσευχή

και στην Δοξολογία Του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού ...

Η Εικόνα Του Ταξιάρχη Μιχαήλ είναι Μοναδική σε ότι αφορά τον τρόπο και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες δημιουργήθηκε ,

αλλά και τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν ...

Η ζωντανή μας Παράδοση την τοποθετεί στο 1000 με 1100 μ.Χ. την Εποχή που σε όλο το Αιγαίο κυριαρχούσαν

και λεηλατούσαν τα παράλια του οι Σαρακηνοί πειρατές ...

Ο Ιερός αυτός χώρος ήταν ανδρικό Μοναστήρι προς Τιμήν Των Αρχαγγέλων ,

ο αρχή πειρατής Σιρχάν έμαθε ότι εκεί υπάρχει πλούτος , μια νύχτα που οι Μοναχοί βρισκόντουσαν στον Ιερό Ναό συγκεντρωμένοι στην Θεία Λειτουργία , μπήκε αυτός και η συμμορία του με σχοινιά από τα τείχη και Τους κατάσφαξαν ...

Μέσα στο Ιερό Άγιο Βήμα του Ναού , μαζί με τον Ιερέα βρισκόταν και ένα δέκα επτάχρονο Καλογεροπαίδι ,

Ο Δόκιμος Γαβριήλ που βοηθούσε στα τελούμενα ...

Βλέποντας την σφαγή κατόρθωσε να ξεγλιστρήσει από το παράθυρο του Αγίου Βήματος , να ανεβεί στη σκεπή και να κρυφτεί ,

το αντιλήφθηκαν οι πειρατές , αφού λεηλάτησαν το Ναό θέλησαν να πιάσουν τον Δόκιμο για να μην αφήσουν Μάρτυρα ...

Ανέβηκαν στην στέγη για να τον πιάσουν , η στέγη μετατράπηκε σε μια φουρτουνιασμένη θάλασσα , Πανύψηλος και Αγριωπός με το σπαθί στο χέρι πετούσε Αστραπές Ο Ταξιάρχης ,

πανικόβλητοι οι πειρατές τράπηκαν σε άτακτη φυγή προς τη θάλασσα , αφήνοντας όλα τα κλοπιμαία μέσα στην αυλή του Μοναστηριού ...

Οι κάτοικοι των γύρω συνοικισμών με αρχηγό τους τον Αλέξη , τον άρχοντα του Στένακα , βρήκαν τους Σαρακηνούς πειρατές σφαγμένους με μια μαχαιριά ,

που άρχιζε από το μέτωπο και κατέληγε στον ομφαλό ...

Ο Δόκιμος Μοναχός από Θαύμα σώθηκε , μόλις συνήλθε κατηφόρισε μέσα στο Ναό για να παράσχει τις πρώτες βοήθειες στους συντρόφους Του ,

Εκεί τους βρίσκει όλους σφαγμένους , τότε του ήλθε μια Θεία Έμπνευση ...

Να συγκεντρώσει το Αίμα των σφαγμένων Μοναχών , να το αναμείξει με χώμα , να φτιάξει πηλό και να Ιστορήσει την Μορφή Του Αρχαγγέλου Μιχαήλ ,

όπως την είδε πάνω στην σκεπή κατά την Θαυμαστή Παρουσία Του ...

Άρχισε να πλάθει την Εικόνα Του Ταξιάρχη Ανάγλυφη , δίνοντας την Μορφή εκείνη που πάνω στην σκεπή ο ίδιος είδε , ήταν αφοσιωμένος στην προσπάθεια να δώσει στον πηλό την Μορφή Του Αρχαγγέλου ,

δεν πρόσεξε ότι ο πηλός τελείωνε , τελείωσε το πρόσωπο Του , το υπόλοιπο σώμα Του το έφτιαξε πολύ μικρό , δυσανάλογο και ασύμμετρο ...

Στη συνέχεια οι πειρατές ζητώντας εκδίκηση αποβιβάστηκαν αθόρυβα στη παραλία , ετοιμάζονταν να επιτεθούν τα χαράματα , στην μικρή πολιτεία που κοιμόταν ανυποψίαστη ,

την κρίσιμη ώρα Επεμβαίνει πάλι Ο Ταξιάρχης ...

Ο Στέφανος , ο γιος του Άρχοντα Αλέξη βλέπει στον ύπνο του Τον Αρχάγγελο , ήταν μέσα στην ολόχρυση πανοπλία Του , τα ξανθά μαλλιά του χύνονταν στους ώμους

και έδιναν στα κατάσπρα φτερά Του χρυσή ανταύγεια ...

Στο δεξί χέρι Του κρατούσε πύρινη ρομφαία , ενώ το αριστερό Του ήταν σηκωμένο με τεντωμένο τον δείκτη , χαμογέλασε στον Νέο και με γλυκεία Φωνή του είπε ,

σήκω πάνω Στέφανε , πήγαινε γρήγορα στον πατέρα σου να ετοιμάσετε την άμυνα της πόλης , έρχονται οι Σαρακηνοί να σας Αφανίσουν ...

Μην Φοβηθείτε , στο πλευρό σας θα Είμαστε Εγώ και Ο Προστάτης σου Άγιος ,

θα σας Προστατεύουμε και θα σας καθοδηγούμε ...

Οι Πειρατές έχουν αράξει στον όρμο , κάτω από την πόλη σας , θα αναρριχηθούν στο κάστρο , για να εξουδετερώσουν τον σκοπό της πύλης και να ανοίξουν την καστρόπορτα ,

θα σας επιτεθούν την ώρα που η νύχτα παλεύει με την μέρα , Προσοχή στην πύλη ...

Τα Γεγονότα εξελίχθηκαν όπως Είπε Ο Ταξιάρχης , όταν οι κουρσάροι επιτέθηκαν βρήκαν τους υπερασπιστές στις επάλξεις ,

με Αρχηγό τον Στέφανο που έβαζε φωτιά στα πειρατικά καράβια ...

Ο πανικός που ακολούθησε ήταν απερίγραπτος , έτρεχαν προς την θάλασσα οι Σαρακηνοί ,

τους καταδίωκαν έφιπποι οι Στενακιώτες αγωνιστές και τους αποδεκάτισαν .....

Απολυτίκιο ...

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε , δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι , ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς , σκέπη τῶν πτερύγων , τῆς ἀύλου σου δόξης , φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας , ἐκτενῶς καὶ βοῶντας , Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς , ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων .....